

Томислав Ж. Јовановић*
Универзитет у Београду
Филолошки факултет

Оригинални научни рад
Примљен: 11. 09. 2025.
Прихваћен: 30. 10. 2025.

ДЕЛА ПАВЛА И ТЕКЛЕ У ДЕЧАНСКОМ ПРЕПИСУ СРЕДИНЕ XIV ВЕКА

Дела Павла и Текле издвојена су из ширег састава под називом *Дела Павлова* и као таква низ векова постоје као самостално дело. На основу *Дела Павла и Текле* Симеон Метафраст саставио је сродно дело познато као *Мучење првомученице Текле*, које је за сада познато једино у српскословенском Минеју за септембар из XIV века у рукописној збирци манастира Хиландара број 816. У досадашњим проучавањима *Дела* су углавном сврставана у апокрифе. То би ипак могло само делимично да се оправда уколико се има у виду да ликови у апокрифима имају одговарајућу паралелу у Библији. Познато је осам српских преписа *Дела*. Из XIV века потичу следећи преписи: манастир Дечани, број 94 (Д), Софија, Национални историјски музеј, број 24 (М), некада је био у саставу Библиотеке Охридске митрополије са сигнатуром 3, Софија, Народна библиотека „Кирил и Методиј”, број 1039 (С), Загреб, Архив Хрватске академије знаности и умјетности, број III24 (З), Цетињски манастир, број 64 (Ц). Из XV века јесте препис који се налази у Ћоровићевој збирци Универзитетске библиотеке „Светозар Марковић” у Београду, сигнатура 30 (У). Између 1614. и 1625. године настао је препис који је данас у Народној библиотеци Србије, број 59 (Н). Из 1623. године потиче препис који је у манастиру Хиландару, сигнатура 439 (Х). Према месту настанка постоје три групе преписа: светогорска група (Ц, Х), друга, настала у крајевима данашње Северне Македоније (М, С, У) и трећа косовско-метохијска (Д, Н, З). Као најстарији међу сачуваним српским

---

* tomjovanl@gmail.com

преписима, Д је сродан са осталим преписима уз мања или већа одступања. Препис Д највише је близак са преписом Н и у знатној мери са З. Велику блискост показују преписи Ц и Х. На основу међусобних разлика уочава се богата лексичка разноврсност коју су створили писари у развијеним српским писарским средиштима. У додатку се прилаже приређен текст на основу дечанског преписа.

Кључне речи: Првомученица Текла, апостол Павле, српски препис, текст издања.

Састав под називом *Дела Павла и Текле* представља средишњу композициону целину која се већ низ векова појављује као самостална и издвојена из ширих *Дела Павлових*, насталим још у другом веку (Hennecke 1964, 222), и која говоре о његовим бројним путовањима ради ширења хришћанске вере. *Дела Павла и Текле* срећу се понекад и са насловом *Мучење свете првомученице Текле* (Μαρτύριον τῆς ἁγίας πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου Θέκλης) (Santos Otero 1978, 43–51). Док апостол Павле као писац низа новозаветних посланица припада библијском кругу личности, дотле се Текла не помиње нигде у Библији. Ова чињеница значајна је приликом књижевнотеоријског одређења природе *Дела Павла и Текле*. У досадашњим проучавањима *Дела* су углавном сврставана у апокрифе. То би ипак могло само делимично да се оправда уколико се има у виду да ликови у апокрифима имају одговарајућу паралелу у Библији. У овом случају лик апостола Павла доприноси таквом одређењу, док лик Текле остаје изван датог критеријума. Тиме се *Дела* суштински не могу сасвим уврстити међу праве апокрифе, али могу формално имати апокрифни предзнак. Уз све то што Текла није присутна у Библији, она је својим ликом врло рано привлачила пажњу хришћанских писаца који су је помињали у својим делима наводећи поједине целине из *Дела Павлових* или из *Дела Павла и Текле*. Тако се Теклино име среће код латинских писаца Кипријана, Амброзија, Фауста Манихејског, Аугустина, Зенона Веронског, као и код грчких писаца Методија, Григорија Ниског, Григорија из Назијанза, Епифанија, Јована Хризостома и других (Tischendorf 1851, XXIII–XXIV). На основу *Дела Павла и Текле* Симеон Метафраст саставио је сродно дело познато као *Мучење првомученице Текле*. Оно је за сада познато једино у српскословенском Чти минеју за септембар из XIV века, који се од 2016. године налази у рукописној збирци манастира Хиландара број 816 (Јовановић 2024, 27–47).

Изучавања *Дела Павла и Текле* показала су далеко веће занимање за грчке и латинске рукописе него за проучавање словенског наслеђа, у коме се очувао знатан број преписа (Santos Otero 1978, 43–51). Најранији сачувани српски преписи потичу из XIV века и нижу се све до XVII столећа. Они се налазе углавном у чти минејима за септембар и везују се за 24. дан тог месеца, када се слави Света Текла.

Према садашњим сазнањима сачувало се осам српских преписа овог састава. Најстарији од њих настао је у периоду између 1340. и 1350. године и данас се чува у рукописној збирци манастира Дечана са бројем 94, а *Дела* су на страницама 716–81а (даље скраћеница Д). Део рукописа који се односи на овај састав исписао је писар Јефрем (Богдановић и други 2011, 380–381). Није познато где је рукопис настао уз вероватноћу да се то догодило у Дечанима или у ближој околини.

Из средине XIV века потиче Минејни и триодни панагирик писара Теодора, који је некада био у саставу Библиотеке Охридске митрополије са сигнатуром 3 (Лавровљ 1901, 9). Непознато је где је рукопис настао, а временом је допро у збирку Националног историјског музеја у Софији и добио сигнатуру 24 (Велинова, Вутова 2013, 72–85). *Дела* се налазе на страницама 102а–105а (М).

Средином XIV века настао је препис који се налази у Пенагирику Народне библиотеке „Кирил и Методиј” у Софији, са сигнатуром 1039 и на страницама 746–83а (С). Рукопис је према запису припадао Марковом манастиру, у данашњој Северној Македонији, а исписали су га дијаци Драјко и Станислав. Касније, 1643. године, повезао га је скопски митрополит Теодосије.

У последњој четвртини XIV века писар Драго исписао је „једним пером гушчијим” Грачанички (Липљански) Пролог-минеј за месеце септембар-новембар. Рукопис се данас налази у Архиву Хрватске академије знаности и умјетности у Загребу са сигнатуром IIIc24, а *Дела* су на страницама 47а–51а (З) (Mošin 1955, 165–170).

Вероватно у Хиландару или у неком скиту Светог Павла настао је Панагирик за септембар у коме је препис *Дела* на страницама 165а–174б (Ц). Рукопис је пренет са Свете Горе у манастир Пиву 1580. године, а касније у Цетињски манастир, где се чува под сигнатуром 64 (Момировић, Васиљев 1991, 228; Мартиновић 2023, 227–231).

Из XV века потиче Зборник житија и слова који је сачуван у непотпуном облику и у коме се налази препис *Дела* на странама 436–546. Није познато где је рукопис настао, а данас се чува у Ћоровићевој збирци Универзитетске библиотеке „Светозар Марковић” у Београду са сигнатуром 30 (У).

су били образовани граматичари и који су својим филолошким искуством и даровитишћу допринели да се нека од затечених решења у словенском преводу *Дела Павла и Текле* преиначе и добију донекле другачије језичко рухо без ремећења основног значења овог састава. У раду писара долазило је у неким случајевима до удаљавања од изворног грчког стања, што се првенствено показало код исписивања имена, која су понекад добијала непрепознатљиву варијантност. Ипак, у укупном резултату писарских трагања за новим решењима постигнута је разноврсност српског књижевног језика, што се потврђује у преписима *Дела Павла и Текле* настајалих у распону од неколико векова.

У додатку се доноси приређен текст *Дела Павла и Текле* на основу преписа из манастира Дечана.

ЛИТЕРАТУРА

Bibliotheca Hagiographica Graeca 1710. *Bibliotheca Hagiographica Graeca*, Ediderunt socii bollandiani, Société des Bollandistes, Bruxellis 1909.

Богдановић 1978. Д. Богдановић, *Каталог ћирилских рукописа манастира Хиландара*, Српска академија наука и уметности, Народна библиотека СР Србије, Београд 1978.

Богдановић и други 2011. Д. Богдановић, Љ. Штављанин-Ђорђевић, Б. Јовановић-Стипчевић, Љ. Васиљев, Л. Цернић, М. Гроздановић-Пајић, *Опис ћирилских рукописних књига манастира Високи Дечани*, Књига прва, Приредила Надежда Р. Синдик, Народна библиотека Србије, Опис јужнословенских ћирилских рукописа, том IV, Београд 2011.

Велинова, Вутова 2013. В. Велинова, Н. Вутова, *Опис на ръкописите, старопечатните, редките и ценните издания в националния исторически музей*, Славянски ръкописи, кирилски печатни книги и периодични издания, Том I, София 2013.

Vouaux 1913. L. Vouaux, *Les actes de Paul et ses lettres apocryphes*, Paris 1913.

Јовановић 2024. Т. Јовановић, *Мучење свете првомученице Текле Симеона Метафраста у српском препису XIV века*, Средњи век у српској науци, историји, књижевности и уметности XIV, Дани српскога духовног преображења, XXXI, Народна библиотека „Ресавска школа”, Деспотовац – Институт за српски језик САНУ, Београд 2024, 27–47.

Лавровъ 1901. П. А. Лавровъ, *Охридскій список первоевангелия Иакова*, Известия ОРЯС, VI, 1, Санктпетербургъ 1901.

Мартиновић 2023. М. Н. Мартиновић, *Рукописне књиге Манастира рођења Пресвете Богородице на Цетињу*, Митрополија Црногорско-приморска, Цетиње 2023.

Момировић, Васиљев 1991. П. Момировић, Ј. Васиљев, *Ћириличке рукописне књиге Цетињског манастира, XIV–XVIII вијек*, Централна народна библиотека Републике Црне Горе „Ђурђе Црнојевић”, Цетиње, Посебна издања, Књига 17, Цетиње 1991.

Mošin 1955. V. Mošin, *Ćirilski rukopisi Jugoslavenske akademije*, I dio, Opis rukopisa, Zagreb 1955.

Santos Otero 1978. Otero, A. de Santos, *Die handschriftliche Überlieferung der altslavischen Apokryphen*, Berlin-New York 1978, vol. I.

Tischendorf 1851. C. Tischendorf, Πράξεις Παύλου καὶ Θέκλις. *Acta apostolorum apocrypha*, Prolegomena, Lipsiae 1851.

Hennecke 1964. E. Hennecke, *Neutestamentliche Apokryphen*, II³, Tübingen 1964.

Штавланин-Ђорђевић и други 1986. Ј. Штавланин-Ђорђевић, М. Гроздановић-Пајић, Л. Цернић, *Опис ћирилских рукописа Народне библиотеке Србије*, Књига прва, Опис јужнословенских ћирилских рукописа, Том II, Народна библиотека Србије, Београд 1986.

Tomislav Ž. Jovanović

THE ACTS OF PAUL AND THECLA IN A DEČANI MONASTERY COPY DATING FROM THE MID-14TH CENTURY

Summary

The text entitled *The Acts of Paul and Thecla* has been singled out from a broader text entitled *The Acts of Paul*, and as such has existed for centuries as an independent work. Acting on the basis of *The Acts of Paul and Thecla*, Simeon the Metaphrast compiled a related work known under the title of *The Martyrdom of Thecla the Protomartyr*, known until now only in the Church Slavonic Menaion for September dating from the 14th century, preserved in the manuscript collection of the Chilandar Monastery under number 816. In the studies dedicated to it so far, *The Acts* has mainly been classified among the apocrypha. This, however, could only partly be justified bearing in mind that characters appearing in the apocrypha have their corresponding parallels in the Bible. There exist eight known Serbian copies of *The Acts*. The following date from the 14th century: the Dečani Monastery copy, no 94 (D), the one preserved in Sofia at the National Museum of History, no 24 (M), once kept at the Ohrid Metropolitan Library under signature number 3, the one kept in Sofia at the National Library “Cyril and Methodius”, no 1039 (S), the

one kept in Zagreb at the Archive of the Croatian Academy of Sciences and Arts, no IIIc24 (Z), and the one kept at the Cetinje Monastery, no 64 (C). The copy preserved within the Ćorović Collection of the University Library "Svetozar Marković" in Belgrade, signature no 30 (U), dates from the 15th century. The copy that is now kept at the National Library of Serbia, no 59 (N), was made between 1614 and 1625. The Chilandar Monastery copy, signature no 438 (H), dates from 1623. Based on where they were made, there exist three groups of copies: the Mount Athos group (C, H), the ones made in the region of today's North Macedonia (M, S, U), and the Kosovo-Metohija Group (D, N, Z). Being the oldest among the Serbian copies preserved, D is similar to the other ones, deviating from them in places to a lesser or greater degree. The D copy is closest to the N copy, and to a large degree to Z. A great degree of closeness is manifested by copies C and H. Based on the differences existing between these copies, one can observe a lexical riches created by the scribes working in developed Serbian manuscript copying centres. In the appendix to this paper we enclose an edited text based on the Dečane copy.

Keywords: Thecla the Protomartyr, Apostle Paul, Serbian copy, edited text.

Дечани, број 94

(71б) М(ѣ)с(е)ца т(о)го въ кѣ с(в)етыѣ прѣвом(оу)ч(е)н(и)це и ап(о)с(то)лы феклы.

Б(лаго)сл(о)вн, ѿ(тъ)ч(е):~

Всходещоу павлоу въ иконню. по ѿт[ъ]гнанїи бывшеми юмоу ѿт[ъ] ан[т]иохїи. быста два соупоутника с нимъ. димась и кермогенъ ковать. лицемѣрнїа испльнь соуща. слоужеща павловы, іако любеща и. пав[ъ] же възирає на єдиноу бл[аго]д[ѣ]ть х(ри)с(то)воу. нїчесоже льстно творїаше нїма. нъ любїаше іа зѣло, словеса г(осподь)нїа и повѣщенїа сказаше нїма. и велїчїїа х(ри)с(то)ва. рождѣство и вскр(ъ)сенїе. възлюбленно наслаждає ю. и како іавн се х(ри)с(то)с юмоу. по редоу в[с]а повѣдаше нїма. іако ѿт[ъ] мларнїе ѿт[ъ] сѣмене д(а)в(и)д(о)ва родн се х(ри)с(то)с.

и нѣкын моужь нменемъ оннисифоръ. слышавъ павла приш[ъ]дыша въ иконню. нзыде въ срѣтєнїе єго. и съ с(ы)но[и]ма (72а) свонма, оумѣемъ и зинонидомъ и съ жєною своєю, фекланїєю. да и быше приєлнн. сказа[а] б[о] бѣ юмоу, тїтъ, какъ бѣ ѿбразомъ павль. не бѣ бо видѣль єго ѿчїма, нъ тѣмю д(оу)хомъ. и нѣдѣше пѣтемъ ндоушнїмъ въ лїстроу. и стоїаше оннисифоръ, ждын єго. и зрѣше лїмоходецїихъ по сказаннїю тїтовоу. оузрѣв[ъ] же павла гредоуща. моужа мала растомъ. роудоглава лїстѣсть ногамъ. брѣв[ъ]ма стїщенома. дългоносъ. бл[аго]д[ѣ]тї испльнь. ѿвогда іавлїаше се іако чл(овѣ)къ. ѿво лн бывааше лице юмоу іако агг(е)лоу. оузрѣв[ъ] же пав[ъ] оннисифора. и р(е)чє оннисифоръ павлоу. радоуи се слзго г(осподь)нъ б(лаго)сл(о)влєнааго б(о)г(а). павль же ѿт[ъ]вѣща, бл[аго]д[ѣ]ть с тобою и съ домомъ твоимъ. димась и кермогенъ, възревноваста. и бо[л]шоую створїста завнсть. и р(е)чє димась. нѣсвѣ лн и вѣ такожде б(лаго)сл(о)влєнааго б(о)г(а). да и наю такожде не

цѣлова. и р(е)че иѡннисфоровъ. не вѣждоу на баю такожде плода праведна. аще ли кѣста и вы, прїидета въ домъ мѡн и почитѣта. и в[ъ]ш[ъ]дѣшоу павлоу въ домъ иѡннисфоровъ, быс(тъ) радос(тъ) велика и покланѣннѣ колѣномъ. и ломлѣннѣ хлѣбомъ. и слово б(о)жнѣ и ѡ въздрѣжанїи плѣтьсцѣмъ г(лаго)лаше павль.

Бл(а)женїи ч(и)сты ср[ъ]д[ъ]цѣмъ, іако тїи б(о)г)а оузреть.

Бл(а)женїи съхранѣшен тѣлеса своѣа чїста, іако тїи цр(ъ)квы б(о)жнѣа б[о]у[д]оу[т]ь.

Бл(а)женїи оудрѣжавшен плѣть свою, іако къ тѣмъ въз(гла)г(о)лѣютъ б(о)г)ъ.

Бл(а)женїи ѡт[ъ]рекшен се мїра сего, іако тїи бл(а)гозгодетъ б(о)г)оу.

Бл(а)женїи илѡушен жены, іако не илѡушен, іако тїи наслѣдници б[о]у[д]оу[т]ь вѣч-ных[ъ] бл(а)гъ.

Бл(а)женїи трепет[ъ]щѣ (72б) словесъ б(о)жнѣхъ, іако тїи оутѣшенїи б[о]у[д]оу[т]ь.

Бл(а)женїи илѡуше страха б(о)жнѣа, іако тїи агг(е)лїи б[о]у[д]оу[т]ь.

Бл(а)жє(нїи) съхраншен крщєннѣ ч(и)сто, іако тїи почитють въ ѡ(тъ)ца и с(ы)на възлюблєнааго.

Бл(а)женїи вымѣщшен въсь разоумъ х(рїи)с(то)въ, іако тїи въ свѣтѣ б[о]у[д]оу[т]ь.

Бл(а)женїи изъш[ъ]дѣшен изъ ѡбразѣа мїра сего, любве рад[и] х(рїи)с(то)вы, іако тїи агг(е)лѡмъ соужитєлнѣ б[о]у[д]оу[т]ь.

Бл(а)женїи м(и)л(о)стивнїи іако тїи помилѡванїи б[о]у[д]оу[т]ь. и не илѡу[т]ь видѣти д(ъ)не горкааго соудѣа.

Бл(а)женѣа тѣлеса д(ѣ)въ и доусїи, іако тїи добрѣ оугодеть б(о)г)оу. и не илѡу[т]ь погоубити мѣзды своѣе. іако слово ѡ(тъ)чєе сп(а)сєннѣ имъ боудеть въ д(ъ)нѣ соудѣа с(ы)на кєго. покон имѣтъ видѣти и имѣти въ вѣкъ вѣкоу.

И снѣ павлоу г(лаго)лющоу по ср[ъ]д[ъ]цѣ събора. въ домоу иѡннисфоровѣ, ѳекла єдина д(ѣ)в(и)ца, ѳєѡклнѣ м(а)т(е)рє. ѡброучєна моужоу ѳамироу. та въ храмннѣ своєи при ѡкнѣнци, послоушаашє словесъ б(о)жїихъ. г(лаго)лємъхъ павломъ. ѡ ч(и)стѡтѣ и ѡ вѣрѣ їс(оус)х(рїи)с(то)вѣ. и ѡ м(о)л(и)твѣ. и не ѡт[ъ]стоупаашє ѡт[ъ] ѡкнѣнца. нъ вѣроу прилѣпи се, всєлєши се. зрѣще же д(ѣ)ва, жены вѣходєще къ павлоу. желѣше же и та сп[о]добити се и стати прѣд[ъ] лицемъ павловѣмъ. и послоушати словесє х(рїи)с(то)ва. не оубѡ бѣ видѣла лица павлова. нъ тъкмо слово кєго слышаашє. и вндѣвшїи же м(а)тїи кє іако не ѡт[ъ]стоупають ѡт[ъ] ѡкнѣнца, посла зовоуши ѳамїра. ѡн же прїидє радоує се мнє поєти ю. р(е)чє же ѳамїрь къ тыци своєи. гдє ли кєс(тъ) ѳекла. р(е)чє же ѳеклѣ м(а)тїи кє, дивно || (73а) тїи имѣмъ повѣдати ѳамїрє. сє бѡ ї д(ъ)ни и ї ноци, не ѡт[ъ]стоупають ѡт[ъ] ѡкнѣнца ѳекла. ни на брашно ни на питнє. прилєжєшїи моужѣи страннѣ льстѣци. оучєшїимъ простѣ словесїи. и днѣлю сє колико говѣннѣ д(ѣ)в(и)цє злѣ ноудимо бывають. ѳамїрє моужѣ съ иконїискы градъ злѣ разврацають, кєще же и твою ѳеклоу. всє бѡ жены и юношє вѣходєтъ к нємоу. оучїиди имъ іако п[о]добають єдиногѡ б(о)г)а боати сє рекоуща и жити ч(и)сто. єдинѡчєдѣа моѣа дѣщи ѳекла, іако паоучїнна въ ѡкнѣнци привєзана. словесы павловѣмъ дръжнма кєс(тъ). желаннємъ тыщїимъ и похотнїю злою. възїрають бѡ на г(лаго)лємаа имъ. и погыбє д(ѣ)в(и)ца. нъ пристоупи и г(лаго)лїи к' нєи. тєбѣ бѡ кєс(тъ) ѡброучєна. нъ пристоупи к' нєи и ѡбласкан ю.

он' же боє се и приоужаснь бивь р(е)те к' ниен. фекло шброу'нище моа, что тако сѣдиши зрещи долоу. коа те похоть шб'дрьжить оужасна. шбрати се къ своємюу фамироу и постыди се. тожде и м(а)ти ки г(лаго)лаше. чедо что тако сѣдиши долоу зрещи. она же ничесоже не шт[ь]вѣщаваше, нь іако онѣмѣв'ши сѣдѣше. и в'си плакаахоу се ке гор'ко. фамирь жены лишае' се. и феклнѣа, чедо своєго. рабыниѣ г[оспо]жде своєю. многа же бѣ мльва съ плачємь.

и сємоу же тако бываюшоу, фекла не шбращаше се. нь възираше на слово пав'ле. фамирь же вьскоуѣ, и изыде на распоутниє. и назираше къ павлоу вьходеще || (73б) и нсходеще. и видѣ два моужа сварєща се гор'ко. и р(е)те мѣа, моужа что вама р'цѣта мн. и кто кс(ть) съ вама съ вьноутрь, льсте д(оу)ше чл(овѣ)комь. юнотамь и д(ѣ)камь. да бракъ не бывае'ть. нь тако да прѣбывають. шбѣщаваю се вама нмѣниє много дати, аще мн что р(е)чєта ш нємь. ксмь бо прьвыи гр[а]да сєго.

днмась же и кермогєнь рекоста кємоу. вѣ не знаєвѣ кто съ кс(ть). лишае'ть бо юноты женитвы а д(ѣ)в(н)цє моужь. г(лаго)лє ннако не быти вьскр'сєннєу аще ч(н)сти не прѣбоу-дєтє. и плѣти своєи не сьблудєтє. фамир' же р(е)те мѣа. идѣта вь домь мон и по'їнта оу мєнє. и идоста на многоцѣ'ноу в(е)чєрю, на много вино. и постави мѣа многосвѣтлоу трапєзоу. и напои іа фамирь любє. пришбрѣсти хотє жєноу свою феклоу. и р(е)те мѣа фамирь на вєтерн. моужа рьцѣта мн что кс(ть) оу'єннє кєго да и азь виждоу. не мѣло бо тоужоу феклн ради. іако любєнть стран'нааго.и лишаю се жєны.

рѣста же днмась и кермогєнь. іако єдинѣм оусты. фамирє повєди кєго къ кнєзоу кьарнстнѣаю. іако развращающаа народн. ш тыщнмь оу'єннєи хр(н)стнѣаньсцѣмь. и повєлѣниємь ц(а)рєвѣмь погубѣти кєго. и тын нмѣати нмєши жєноу свою. вѣ тє наоу'нєвѣ іако сь г(лаго)лєтє вьскрѣшєннєу быти. оужє быс(ть) чєды нашимь вьстаннємь б(ог)а разшмѣв'ше.

фамирь же се слышавь шт[ь] нєю. испльни се рьвєннєа и каростн. оутроу же бив'шоу вьставь и идє вь домь нсоннєфоровь. съ кнєзи многы и на||роды (74а) многымь съ дрькол'нѣамь г(лаго)лє павлоу. развратнѣ кєи нконь градь. ещє же и моу шброу'нищєу феклоу. да не хошєтє за мє посагноу'ти. и понди къ кнєзоу кьарнстнѣаю. и вьсь народь вьпнѣашє вєдн вѣхѣа того. ть развращае'тє в'сє жєны нашє. и по нємь бышє в'си народы. и ставь на соудншн фамирь вєлнємь глас(о)мь р(е)тє. ан'типатє син чл(овѣ)кь не вѣмь шт[ь]коудоу кс(ть). сь не дас(ть) посагати д(ѣ)камь. да р(е)чєтє чєсо ради сицѣ оу'нѣтє. днмась и кермогєнь рекоста фамироу рьцн іако хр(н)стнѣаннєи кс(ть). и погубѣти кєго скоро. кнєзь же постави оумь свон. и призвавь павла г(лаго)ла. кто тын кєи и что кс(ть) оу'єннєи твоє. не мѣлы бо тє шкљєкєтають.

и въздвижє павль глас(ь) свон г(лаго)лє. аще азь д(ь)н(ь)сь нстєзѣмь бываю ш оу'єннєи. послєшан ан'типатє. б(ог)ь рьв'ннєи б(ог)ь мьстин. б(ог)ь не трѣбоуєтє ни-чєсожє нь чл(овѣ)чѣа сп(а)сєннєа. посла мє да чл(овѣ)кы шт[ь]трыгноу шт[ь] нстѣннєа и шт[ь] нєч(н)стоты и смр'тн. да вншє к томоу не сьгрѣшали. того радн б(ог)ь посла штрока своєго і(соу)са х(рн)с(т)а. кєжє азь бл(а)говѣщаю и проповѣдаю. да бышє на нь чл(овѣ)чн

оуп'ваан. ан'типате тѣ ѣдинѣ поможе тѣ в'селоу мироу благоуещоу. да не боудетѣ к' томоу ососужденѣ. нѣ да живоутѣ въ вѣрѣ и въ страстѣ б(о)жии, и въ разоумѣ и въ ч(и)стотѣ и въ люб'ви и въ истинѣ. аще оутю оубо ѣже ми ѣс(тъ) ѡт[ъ]крнѣ б(ог)ъ. кою бѣдоу творю ан'типате. ан'типатѣ же повелѣ сжезати павла. и вѣсти ѣго въ тѣмницюу. дон'дѣ же оупразд[ъ]нит' се. и послоушаѣтъ ѣго прилежнѣе.

Фекла же вѣстав'шини ноцию. съныдышии съ себе мѡннста дастѣ вратномоу стражоу. || (74б) и ѡт[ъ]врзе ѣи дври и въниде въ тѣмницюу. дав'ши тѣмницномоу стражоу зрьцало сребрьно. и въниде къ павлоу. и сѣд'шини при ногоу ѣго послоушаше велчнина б(о)жии. павль же не мѣне се іако ничесоже зла стражде. живѣше дрьзновеннѣмъ б(о)жнѣмъ. ѡ немѣ же вѣра растѣаше ѡблѡбнзующии нозѣ ѣго. вънегда же бѣ нищѣмъ фекла свѡмѣи и фамилѡмъ. іако погыб'шенѣ поуѣмъ искахоу ѣе. ѣдинѣ же ѡт[ъ] вратаарѣ повѣда имѣ рекъ. іако въ ношѣ сию изиде. и въпросише ѣго и рече въшла ѣс(тъ) къ стран'номоу. и ш[ъ]дѣше ѡбрѣтоше ю. б(о)жнѣю любовию привезаноу словесехъ ѣго. и изведоше ю ѡт[ъ] тоудѣ. поѣмъше же іа народы и ведоше іа съ собою къ кнезоу. и повѣдаше ѣмъ быв'шенѣ. и повелѣ кнезь привѣсти павла на соуднищѣ. и с(в)етоуу феклоу. она же въ радости гредѣше веселещи се. народи же видѣв'ше павла приведена пакы. большими въпниахоу. вѣхъвъ ѣс(тъ) оуби ѣго анытипате. ан'типатѣ же въ сластѣ послоушаше павла. ѡ пр[ѣ]п[о]д[о]бныхъ дѣлѣхъ х(ри)с(то)вѣхъ. и свѣтъ створи призва феклоу г(лаго)лѣ к ѣи. почто не посагнѣши за фамилѣ. іакоже законъ ѣс(тъ) нконникскыи. она же стоѣше зрѣщи на павла. тон же не ѡт[ъ]вѣщавающии феклѣи м(а)ти ѣе възроупи г(лаго)лющии. оужьзи безакон'ницю. съжьзи невѣстоу по ср[ѣ]дѣ зборнища. да в'се жены оубоѣт' се оученниѣ имѣ. кнезь же разъжалив' си зѣло. павла бивъ и изыгна изъ града. и феклоу ососудни въжещи. и абнѣ вѣставъ кнезь и иде на позорищѣ. и въсь народъ иде на лютоѣ то позорищѣ и видѣннѣ. фекла же іако агне не гледаѣ въ поуѣ нѣ въ пасты|рѣ. (75а) такоже и та павла възирающи въ народѣ. видѣ г(оспод)а сѣдеща іако павла. и р(е)че въ себѣ, іако не тръпешоу прѣнде павль видѣти мѣне. и гледаше на нь възирающи. ѡн' же на н(е)бо идѣше. зрѣщи же ѣи, ѡтроци и д(ѣ)в(и)це принесоше дръва и сѣно. да феклоу съжегоутѣ. ѣгда же изведоше ю на гороу. просльзи се кнезь и дивн се соущен добротѣ ѣи. и въсклад'ше же дръва, повелѣше люд[и]ѣ възлѣсти ѣи на дръва. она же створишѣи знаменнѣ кр(ъ)ста, и възлѣзе на дръва. люд[и]ѣ же възг'нѣтише ѡгнь. ѡгню же велнкоу соущоу, не приксноу се ѣи пламѣнь. б(ог)ъ бо м(и)л(о)ср(ъ)дова ѡ ѣи. троусъ земьльны створишѣи, и ѡблакъ нанде съвыше воды испльнь. и градъ пролнѣ се на землю. и мнози оумрѣше градомъ. ѡгнь же оутасе, и фекла сп(а)сѣна быс(тъ).

бѣ же павль постѣ се съ ѡннисфѡромъ. и съ женою ѣго и съ чѣд[о]мъ. при поуѣи гредоущемъ въ дафанѣ. ѣгда же мнози д(ъ)ннѣ мнѡуше постѣшем' се имѣ. ѡтроци рѣше къ павлоу. ал'чѣмъ и не имамы чинѣ хлѣба коупити. бѣ бо ѡннисфѡръ вса земьлнаа ѡставилъ. и въ слѣдѣ павла хождаше съ въсѣмъ домоу свѡмѣи. павль же съвлѣкъ съ себе кепен'днѣ, р(е)че ѡтрокоу нди чѣдо коупи хлѣбы многы и принеси.

вънегда же коуповаше хлѣбы, видѣвъ феклоу соусѣдоу свою, и оудивнѣ се р(е)че к ѣи. фекла кадо идеши. она же р(е)че павла ницю ѡгня изыбыв'ши. ѡтрок' же к ѣи р(е)че. ходи да те ведоу к нѣмоу. въздыхаѣтъ бо тебе рад[и], и постѣ се м(о)л(и)т се „Ѣ д(ъ)ннѣ се ѣс(тъ).

|| (75б) кгда же приѣлѣжи се фекла къ гробу, тогда павль м(о)ляше се. къ г(оспод)у поклонь колѣнѣ г(лаго)ляше. ѡ(тъ)ч(е)с(вѣ)тын їс(оу)х(р)и(с)т(е) да не прикоснет се феклаѣ ѡгнь. помози ми іако твоѣи ес(тъ). она же за нѣмъ възопѣи. ѡ(тъ)ч(е) створи выи н(е)бо и землю с(вѣ)т(а)го ѡтрока твоего б(лаго)сл(о)влю те. іако створи мѣ еси ѡт[ъ] ѡгня изыти да павла виждоу. и вьсклон' се павль, и оузрѣвъ ю р(е)ч(е). б(о)ж(е) ср[ъ]д[ъ]ч(е)вѣды г(оспод)и їс(оу)х(р)и(с)т(е) б(лаго)сл(о)влю те іако дас(тъ) ми югоже просихъ.

и бѣ въ гробѣ любление много и велико. павлоу веселеюсѣ се, и ѡннисфороу. и вѣдѣ соущиимъ с нимъ. нмѣхоу бѡ ѣ хлѣбъ и зѣлнѣи водоу. и веселяхоу се ѡ праведных(ъ) дѣлѣхъ х(р)и(с)то(в)ѣхъ.

р(е)ч(е) же фекла къ павлоу. да пострнгоу се и въ слѣдъ тебе хождоу. ѡн' же р(е)ч(е) к нѣмъ. вѣдѣ се зло ес(тъ) ты же красна еси. іеда и въ дроугоу напасть выпадеши гор'шоу и прѣвыи, и ѡслабѣти имѣши а не сътрѣпѣти. она же р(е)ч(е). тѣмъ знаменнѣи х(р)и(с)то(в)о даждь ми, и не имать мнѣ прикоснути се напасть. р(е)ч(е) же павль къ феклаѣ, прѣтрѣпѣи и прѣимѣши даръ б(о)ж(и)и. ѡт[ъ]поустѣи же павль ѡннисфора, въ домъ свои кмоу и съ вѣдѣи юго.

павль же поимъ феклоу, и иде с' нѣю въ антиѡхию. кгда же вьхождаста въ градъ. сѣрнѣи, нмѣнемъ алеѣксандръ прѣвыи гр[а]да ант'иѡхїиска. многа зла творѣ въ градѣ томъ, въ д(ъ)ни кнежнѣи своего. видѣвъ же феклоу красноу, и вьз'любѣи ю. и м(о)ляше павла златомъ многомъ и дар'ми. павль же р(е)ч(е) к нѣмоу. не з'наю жены || (76а) нже ты г(лаго)ляши. нѣс(тъ) моѣи. ѡн' же многомогын въ антиѡхїи, самъ ю вьсхотѣ поетѣи. она же не хотѣи, нъ павла искааше. възопѣи же горко, не ноудн мене стран'нице. не ноудн мене рабы б(о)ж(и)и, ѡн' же г(лаго)ляше к' нѣмъ прѣвыихъ бѡ есмь иконїискаго гр[а]да. и кѣм'ши алеѣксандра, раст'рѣза хламидоу и вѣн'цѣ кѣм'шини съвѣрже съ главы юго. и постави юо срамна прѣд[ъ] вѣдѣи люд[ъ]ми. алеѣксандръ же стыде се людѣи, прив[е]де ю прѣд[ъ] к'неза. кгда исповѣда ч(т)о створи кмоу, ѡсоуднше ю вѣрѣи къ зѣрѣмъ. жены же дивнше се, и възопише прѣд[ъ] соудншѣи стоющѣи. з'ль соудъ и неправед'нъ.

Фекла же оум(о)ли кнеза, да ч(и)ста прѣбоудеть дон'дѣже вьвѣроутъ ю къ зѣрѣмъ. И іетѣра троуфина жена богата з'ло, иеже бѣ дѣщи оумрѣла, поетъ ю на съблюденнѣи. и нмѣше ю въ оутѣхоу си. Ынегда же зѣрѣ изведоше на ню, и привезаше кѣ лѣвнѣи лютѣ з'ло. ц(а)р(и)ца же троуфина, ндѣше въ слѣдъ ю. лѣвнѣи же лежѣи вьскран феклы, лнзааше нозѣ ю. и вьсь народъ днклѣше се. Ына же бѣ ии написана сице. с(вѣ)тотатица. жены же съ чѣды свои дѣвицоу. призри б(о)ж(е) съвѣи іако неправед'нъ быс(тъ) соудъ въ градѣ семъ.

поетъ же ю пакы троуфина ѡт[ъ] пороуганнѣи того. дѣщи бѡ ии іаже бѣ оумрѣла, р(е)ч(е) к нѣмъ въ снѣ. м(а)ти моѣи прѣимѣи стран'ноу феклоу въ мене мѣсто, да ѡ мнѣ пом(о)лит' се да прѣставленѣи б[оу]доу въ мѣсто праведных(ъ).

Ѣгда же поетъ ю ѡт[ъ] пороуганнѣи. ѡво плакашѣ (76б) се іако хотѣтъ ю къ зѣрѣмъ вьвѣрѣи въ оутѣрѣи д(ъ)нѣ. ѡво дѣщѣе своеѣ факлоннѣи. И р(е)ч(е) чѣдо моѣи в'торѣ фекло. пом(о)ли се ѡ чѣдѣ моѣмъ. она же лѣви вьзѣвиже глас(ъ) свои г(лаго)лющи. нѣб(е)снѣи

б(о)ж)е (сы)не вышнѣаго. даждь ѿ по хотѣнню, да дьши ѿ факлоннаа жнѣа бѹдетъ въ вѣкы. слышавши же се трѹфина, плакаше се дрѣжеши ю. како таковою добротѹ къ звѣремъ въврьгоутъ.

Ѵгда же ютро быс(тъ) прѣиде александръ поѣти ю. тѣь бѹ хотѣаше звѣрь свои поустити на ню. г(лаго)лѣ кнезь юже сѣдѣти, и всь народъ мльвѣти. даждь да въведѹ звѣроборицоу. трѹфина же възоупѣи, ѣако бѣжати кѹлоу. г(лаго)лющи. ѿ факлонилѣ вѣторыи плачъ бываѣтъ въ долоу мѹемъ, и никтоже ми помагаѣтъ. нѣ чѣдо, и мѣжъ мѹи оумрѣтъ, и въдовица ѣсѣмъ. б(о)ж)е феклинъ чѣда мѹего, помози ми.

посла кнезь воѣ да ю понѹлоутъ и приведѹтъ. трѹфина же не дас(тъ) ѿ. нѣ сама дрѣжеши за роукоу ѿ в[ѣ]де ю г(лаго)лющи. дѣщеръ оубѹ мѹю факлонилѹ на грѹбъ принесохъ. тебѣ же чѣдо мѹе фекла, на звѣробореннѣ ведѹ, и плака се горько г(лаго)лющи. б(о)ж)е въ нѣе азъ вѣровахъ к нѣмѹ же азъ прѣбѣгохъ. нзбавлен мѣ ѿт[ѣ] огниа, въздаждь мѣздоу бл(а)гоу трѹфинѣ помѹгшен рабѣ твоѣмъ.

И мльѣа же бѣ тоу горька. и рыканнѣ ѿт[ѣ] звѣрѣи. и кличѣ ѿт[ѣ] народа. женамъ же сѣдѣшмъ въкѹпѣ. ѿвѣмъ же г(лаго)люшмъ, нзведѣте (свѣ)тотатицоу. а дроузи г(лаго)лахъ да възмет се градъ ѿ безаконѣи семъ. възми вѣсе ны антипатѣ. горько видѣннѣ безаконнѣ соудъ. фекла (77а) же ѿтѣта быс(тъ) ѿт[ѣ] роукоу трѹфиннѣи. и свѣлѣкоше ю и прѣпоѣаса се прѣпоѣасаниемъ. и във[ѣ]дена быс(тъ) въ стада. лѣвы же и мѣдвѣды поустѣше на ню. и лютаа лѣвица, текъши и лѣже при ногоу ѿ. жены же възоупѣше, оустрѣми се на ню мѣдвѣдѣица. лѣвица же срѣте ю и прѣтрѣже мѣдвѣдѣицоу. и пакы лѣвъ нѣе бѣ наоучѣенъ чл(овѣ)кы ѣасти александровъ, и оустрѣми се на (свѣ)тоу феклоу. лѣвица же сѣрази се съ нѣмъ. и быста ѿба мрѣтва. жены же въсплакаше се горько, ѣако лѣвица оумрѣтъ помѹшница ѿ. тогда мѹгъ звѣрь поустѣше стоѣщи ѿ нѣи. (свѣ)таа же прострѣши роуцѣ и м(о)лѣше се. кѣда конча м(о)л(н)твоу, ѿбрати се и видѣ пропасть велѣкоу плѣноу воды. и р(ѣ)чѣ н(ы)нѣ вѣрѣе кс(тъ) нзмыти се. и въврьже се въ ню г(лаго)лющи. въ нѣе їс(оу)х(ри)с(то)во въ послѣд[ѣ]ннѣи д(ѣ)нѣ крѣшаю се. жены же видѣвѣше ю и всь народ[ѣ] възѣпише г(лаго)люще. не въмѣши себѣ въ водоу. кнезь же въсплака ѣако такоу добротѹ нзѣдетъ фѹкы. она же въврьже се въ нѣе їс(оу)х(ри)с(то)во. фѹкы же видѣвѣше блѣшаннѣ свѣтаа огньнааго, въсплоуше мрѣтѣы. фекла же соуци нагон. ѿблакъ огньнѣ быс(тъ) ѿ нѣи. ѣако ни звѣрю мѹгоуцоу пристѹпити к нѣи. ни люд[ѣ]мъ видѣти наготы ѿ. нзв[ѣ]деноу же бывшоу звѣрю страшнѹ зѣло на ню. жены же въскликноуше. и ѿѣа вѣлѣаше масло, ѿѣа же нардѣа. ѿѣа каснѹ. ѿѣа, мѣмѹнѣ. и быс(тъ) конѣ мѹго ѿт[ѣ] аромафѣы. и всь же звѣрь нзв[ѣ]деннѣи на ню, ѣако сномъ оуспе и не прикосноу се ѿ.

И р(ѣ)чѣ александръ къ кнезоу. быка нѣамъ два зѣло люта, да привѣлѣжоу (77б) ю. кнезь же дрѣхло р(ѣ)чѣ кѹлоу. творѣи ѿже хоушѣи быкома. и свѣзавъ ногѣ ѿ, и привѣза ю мѣждѹ двѣма быкома. и желѣзѣ дѣвѣ раждѣгѣше положише мѣждѹ стѣгнома нѣа. да пѣе раждѣжена нѣа, оуморѣта ю. она же скакавѣа, и абнѣ пламѣнь ѿблѣже, и сѣжеже оуѣе. и быс(тъ) ѣако непрѣвѣзѣна.

Троуфнна же нзъш[ь]дъши стоаше при двѣрехъ. рабыни же възоупише г(лаго)лющи. оумрѣ ц(а)р(и)ца троуфнна. и ослаби кнезь. Алѣксандръ же припадъ къ кнезоу м(о)ляше се г(лаго)лю. пом(и)лоуи ме и градъ съ. и поустѣ звѣроборицоу. да не и градъ погыбнетъ мною. се бо аще оуслышита кесарѣа, іако троуфнна ц(а)р(и)ца рождѣннѣа кѣ оумрѣ. И призвавъ кнезь феклоу ѡт[ь] срѣды, и р(е)чѣ к нѣм. кто ты еси и что еже ѡ тебѣ. іако ни єдинъ звѣрь прикосноу се тебѣ.

р(е)чѣ же (св)ѣтаа фекла. азъ раба есмь б(о)га живааго. а еже ѡ мнѣ, се ес(ть). еже вѣроу ехъ въ с(ы)на б(о)жнѣа, изволеннѣмъ їс(оу)х(ри)с(т)а. того рад[и] ни єдинъ звѣрь прикосноу се мнѣ. ть бо ес(ть) поутъ сп(а)сеннѣю. и съставъ бесмртнааго животѣа. троуждающеи се приебѣжище бывають. скръбещинмъ оутѣшеннѣю. и посрамнѣт ѡт[ь] ноудъ не вѣроующеи въ нь. и живъ не боудетъ нь оумреть въ вѣкы.

и слышавъ кнезь повелѣ ризы принести. и р(е)чѣ ѡблѣчи се въ ризы. она же р(е)чѣ. ѡблѣкын ме нагоую соуцоу въ звѣрнх(ь), ть да ѡблѣчѣте те въ сп(а)сеннѣю въ д(ь)нъ соуд[ь]нын. и приеъм[и]ши ризы ѡблѣчѣ се. и разъсла кнезь кннгы напис(а)ннѣи сице.

Феклоу рабоу б(о)жню. феклоу || (78а) б(о)гоучѣтицоу. ѡт[ь]поушаю вамъ. жены же възоупише іако єдинѣмъ оусты, и въздаше хвалоу б(о)гоу. г(лаго)люще. истиннѣмъ б(о)гъ фекланъ. ть ес(ть) єдинъ б(о)гъ сп(а)сын феклоу. и ѡт[ь] гласа того, потресе се град[ь]. И троуфнна бл(а)говѣщеннѣю приеъм[и]ши, срѣте ю съ народомъ. и ѡбѣшъши се феклѣ р(е)чѣ. н(ы)нѣа же вѣроу ехъ іако и мртвѣи въстають. греди въ домъ мѡн чедо. и в'се имѣннѣю мѡе тебѣ напишоу. она же идѣ с' нѣю. и почѣи ѥ д(ь)нѣи оучѣи ю словесемъ б(о)жнѣмъ. ѡт[ь] чѣлѣмъ же тою, мнози вѣровашѣ. и бѣ радостъ велиѣа въ домоу троуфннинѣ.

Фекла же павла желѣше. и въпрашашѣ ѡ нѣмъ. послашѣ въ все страны. повѣдаше еи іако въ мѣрехъ ес(ть). и поєм[и]ши юноше и рабыни. и прѣпоисав[и]ши се и прѣшик[и]ши ризоу въ ѡбразъ єпендита моужьска. и идѣ въ мѣры. и ѡбрѣте павла г(лаго)люща слово б(о)жнѣю. и вънезапоу ста прѣд[ь] нимъ. ѡн же оужасѣ се зрѣ ю нз народа. и помышлѣше кѣа како привидѣннѣю емоу ес(ть). она же разоумѣ и р(е)чѣ. павле сама се кр(ь)стихъ и приеухъ баню. поспѣшьствовакын тебѣ въ кр(а)г(а)лѣи, и мнѣ поспѣшьствова. и поємъ ю павль ведѣ ю въ домъ нѣресовъ. и в'се слыша ѡт[ь] нѣю и дивѣ се зѣло. и в'си слышавѣше дивнѣсе се. и пом(о)лнѣ се б(о)гоу ѡ троуфннѣ. она же став[и]ши р(е)чѣ ндоу въ иконню. и р(е)чѣ павль, нди и оучи словоу б(о)жню. троуфнна же многыи ризы и злато павловы въдас(ть) феклоу. на слоужбоу ницимъ. она же идѣ въ иконню. и въш[ь]дъши въ домъ нѡннисфоровъ, палѣде (78б) на мѣстѣ ндѣже павль сѣде оуташѣ. и плакаше се г(лаго)лющи. б(о)жѣ нашъ и домоу сего ндѣже ми свѣтъ въснѣа їс(оу)х(ри)с(т)осъ с(ы)нъ б(о)жнѣю. бывын мнѣ помѡшникъ въ тымници. помѡшникъ прѣд[ь] кнези. помѡшникъ въ огни. помѡшникъ въ звѣрехъ. іако ты еси єдинъ б(о)гъ. емоужѣ слава и чѣсть и покланѣннѣю и н(ы)нѣа и пр(и)сно и в' вѣкъ вѣкомъ(ь) аминь.

Обрѣте же фамира оумрѣша. а м(а)т(е)рь же свою живѣ. призвав[и]ши же м(а)т(е)рь свою р(е)чѣ. фекланѣ м(а)ти мѡа. можеш ли вѣровати іако живѣ ес(ть) б(о)гъ н(е)б(е)сныи; аще бо хоцеш и ндѣннѣю то дас(ть) ти мною. се прѣд[ь]стою тебѣ. и сице заск[ь]дѣтель-

стковавши, иде въ селев'кню. и многыне просвѣщыши б(о)жнѣмъ словоу. добрыи сномъ оуспе. и погребено быс(тъ) ч(ь)стное тѣло еи, въ храмѣ с(вѣ)тѣмъ еи. въ немъ же и паметъ еи творимъ въ кѣ д(ь)нь м(ѣ)с(е)ца септем'бра. бл[а]г[о]д[ѣ]тию х(ри)с(то)вою. емоу же сл(а)ва и ч(ь)сть и покланіи. съ ѡ(тъ)цель и съ прѣс(вѣ)тыи м(ь) д(оу)хомъ и н(ы)ни и пр(и)сно и в' вѣкъ вѣкомъ аминь:~

Въ тѣже д(ь)нь. с(вѣ)тыи прѣвом(оу)ч(е)н(и)це ѳеклы

Б(лаго)сл(о)ви ѡ(тъ)че:~

По стр(а)сти м(оу)ч(е)нниа, ап(осто)л(ь)ство приѣм'ши ѡт[ъ] с(вѣ)т(а)го павла, въ-селен'скаго оучителя. с(вѣ)таа прѣвом(оу)ч(е)н(и)ца ѳекла. ѡбрѣте в'се соущее въ митро-полїи селев'кїи поганїи соущее. въ таже лѣта с(вѣ)таа д(ѣ)ва наоучив' се словеси б(о)жнѣю. и вѣроваше вси граждание. тышаше се оубо, въ поустѣ мѣстѣ жити. и живѣше въ пещерѣ, въ мир'сенсони, источника. и по в'се д(ь)ни сходяше, и зеліе събираше. и то їадѣше на всю недѣлю. прикляти же же (Sic!) се на томъ мѣстѣ, нерею поган'скоу капетол-лиа (79а) селев'кїискааго гр[а]да. еже н(ы)ни ап(осто)л(ь)ско кс(тъ) мѣсто. по обычаю же поганїи дѣющоу. зане бѣ мѣсто поусто. к[оу]доу же с(вѣ)таа ѳекла събираше зеліе. видѣв' же ю нереи снѡу знь сы приѣха близъ еи. м'ніе ю ѡт[ъ] любодѣивыхъ жень соущихъ. ѡт[ъ]вращыши же се с(вѣ)таа ап(о)с(то)ла ѳекла. послаб'ши снѡу, и съврѣже и с коня. и лежа ї д(ь)ни нѣмъ. и събраше же се к' нѣмоу, вса страна нсаврїискаа. и дви-ше се емоу ѡ бык'шїи мѣстоу. слав'нь бо бѣ моужь ть, и ч(ь)стьнь въ та лѣта. кгда же їдва вѣста, подуми въ себѣ како їтероу б(лаго)сл(о)виенѡу видѣль кс(тъ). да того рад[и] съврѣжень быс(тъ). призвав же абие, нже тѣлеса писаше, и р(е)че емоу. напиши ми д(ѣ)в(и)цѡу їлѣт(ь)ноу соущю. носещоу оусерегы, двозрынны. и ѡметоу ѡ ждрѣлнїа еи. тако бо їави се емоу с(вѣ)таа кгда с коня спаде. и кгда наче анал'никъ писати, настав-ленъ быс(тъ) снѡу с(вѣ)т(а)го д(оу)ха. и напис(а)въ истин'нын ѡбразъ еи. принесеноу же быкшоу ѡбразѡу томоу. видѣв' же нереи, позна тоу истою соущоу. и с'крн ю въ домоу своємъ, вѣрова въ проповѣданнїа с(вѣ)тыи ап(о)с(то)лы. ть же ѡбразъ донде по роды, ахаїа нереїа, наоустриа. г(лаго)лїава философа христїана. и потоу їави се ѡбразъ ть. кгда оумираше бл(а)женнн ть ахан.

Да прѣмѣнмъ оубо пакы слово. на с(вѣ)тою ап(о)с(то)лоу. проповѣдана быс(тъ) всѣмъ люд[е]мъ, тѣмъ їудеємъ. и мнози болеїи гредѣхоу к нїи. и абие цѣли бывахоу в'си. ѡ х(ри)с(т)ѣ ї(соу)сѣ г(оспод)и н(а)шемъ емоу же сл(а)ва в' вѣ(кы):~

(79б) Въ тѣже д(ь)нь ·ї· їуд[о] быкше, въ мер'сонѣ:~

Вьш[ъ]дыши же на гороу и ѡбрѣте пещероу, и живѣше въ нїи лѣта многа. жены же нѣкоє добра рода, оубѣд[е]в'ше д(ѣ)воу с(вѣ)тою хождахоу к нїи. и оучахоу се словесемъ

б(о)жиниць от[ъ] нїе. м'ногы же от[ъ] жениь тѣхъ от[ъ]врьгоше се от[ъ] житиѧ сего, и живѣхоу с' нїею. тогда же слава єе протече въ[оу]доу іако ицѣлєннѧ твораше. приносѧ бѡ недѣжнїи, прѣвѣе да же кь дв'ремь не пристоупахоу. абиє недоузи от[ъ]стоупаахоу. бѣснїи же близъ бывающе цѣлѧ бывахоу. бѣжешиць от[ъ] нихъ д(оу)хомь не(и)стыль г(лаго)люще. чєсо рад[и] прѣжде вѣмєне мочинши ны д(ѣ)во. и к томоу не трѣбовахоу недѣжнїи врача. и болєеє от[ъ] инѣхъ странъ приношахоу к нїеи, и абиє цѣлѧ бывахоу. и въз'вращахоу се въ доумы (Sic!) своє радоующе се. и б(лаго)сл(о)вєще и хвалеєє б(о)г)а.

Врачеве же селев'кїискааго гр[а]да, изнемогоше. мьздоу свою погоубивше. и завидєє д(ѣ)вѣ с(вє)тѣн рабѣ б(о)жїи. и неприязнїи'ноє помышлєннє нмѣхоу въ себѣ.

Проклиан' же єтерь. прѣвыи селев'кїискааго гр[а]да. нмѣє жєноу андрївлюю. и дѣщєрь фєсоннлоу. дѣщи же та єю, ис трѣва м(а)т(є)р'нѧ роди се, ослабєлєна роукама и ногама. соушїи же іако ,бї. лѣт(ъ) не можаашє ни ногама ходити, ни роукама осєзати чєсо. многоу же печаль родитєлѧ єє нмѣста ѡ нїєн г(лаго)люща. комоу нмѣвѣ оставити нмѣннє наю. єдиночєда бо нмѣ бѣ. оувѣдѣв'ши же андрїв'лнѧ, іако исцѣлєннѧ творить || (80а) въ горѣ д(ѣ)ваа фєкла. р(є)чє моужєви своємоу, г(оспод)и мѡи дивноу ти вєшь нмѣмь повѣд[є]ти. оувѣд[є]хъ бѡ іако д(ѣ)ваа живоущнѧ въ горѣ, многоа исцѣлєнїѧ творить. да и вѣ принесєвѣ дѣщєрь наю к нїєн, да ю ицѣлѧть. проклиан' же р(є)чє кь жєнѣ своєи. вѣснн подроуго мѡѧ, іако прѣвыи єс'мь гр[а]да сего, и бою се нти. м'ню бѡ іако вѣры галлїѧнскыє єс(тъ). да аще ндоу к нїєн, то оувѣдєть граждєнє и сьжєгоутъ мє. нь вьсади ю на ослє и да нєсєта ю д'ва ѡтрока, и пощїю нди с нїею. створи же тако жєна єго, и донєсє дѣщєрь свою, и врьжє ю на нозѣ єє. и сїи с нїею и възоупїи г(лаго)лющи. пом(и)лоуи снѧ іако же и многыє поднлѡвала єсн. она же вьпроси ю, хрїстїанннѧ ли єста. она же рѣста поган'ска житиѧ єсвѣ. и р(є)чє же с(вє)таа. не азъ ю исцѣлю, нь б(о)гъ живыи на высокихъ и на смѣренѧа призираєи. аще оувѡ хощєши да дѣщи твоѧ цѣла бѡдєть, прїимѣта знамєннє х(рн)с(то)во. и аще от[ъ] неистѣн'ныє банїє не нзыдєть цѣла, ногама ходєщи и роукама осєзѧющн, длѣж(ъ)на бѡдѧ в'торнцєю сьжєжєна быти.

м(а)ти же д(ѣ)в(и)цє тоє. ѡво на страхъ, ѡво на желѣннє дрьжєщи дѣщєрь свою вьнимашє. и нзколи х(рн)с(то)во знамєннє прїєти. аще и недос(то)ннѣ єсвѣ, вола б(о)жнѧ да бѡдєть. и припад'ше кь с(вє)тѣн рѣкоста. и от[ъ]рек'ше се днѧвола, и ѡбѣщѧста се г(оспод)оу нашємь їс(оу)х(рн)с(т)оу. м(о)л(и)твоу же створи нмѧ. наоучи їа кѹ(а)г(гє)лїю, и кр(ъ)сти їа въ нмє ѡ(т)ѣца и с(ы)на и с(вє)т(а)го д(оу)ха. и нзыдє от[ъ] с(вє)т(а)го кр'щєнннѧ фєсоннла, ходєщи ногама, и роу'лкама. (80б) осєзѧющн. и к томоу носила не трѣбова, нь ногама свѡиѧ ндє въ домъ свѡи. оувѣд[є]в'ше же граждєнє възоупише г(лаго)люще. велнкъ б(о)гъ хрїстїаньскыи.

Оувѣд[є]в'ше же врачевє іако же прѣжде рѣхомя. селев'кїискааго гр[а]да и се 'юдо, и болшоюу зависть сьтвори на с(вє)тоую д(ѣ)в(и)цоу. въ єдин' же д(ъ)нь сьборь с'творишє. и сьвѣщѧше г(лаго)люще. іако снѧ 'юд[а] творить, богынїею нашєю ар'фємндою. и та послоушѧєть ю іако д(ѣ)в(и)цоу. и єгоже аще проснѣт оу нїєе, даєть єи. нь прїндѣтє да ѡбѣрѣємь моужє, блѡднн и пиѧннцє, и оупонкшє єе дамо нмѣ злата много. и дроугоє

нмь ѡбѣщаюмь. и тїи ш[ь]дѣше и ѡскврньеть ю. и к томоу не имать ю послоушати ар-феида. и створише тако. ш[ь]дѣше же мѡужи тїи посланїи врачїи, и оударише вел'ми въ дв'ри вьрт'па. фекла же ѡт[ь]врѣзе дв'рїи дрьзаящи б(о)гомь. разоумѣв'ши же льсть свѣта ихъ, и р(е)че нмь что хоцете чѣда. они же рѣше, кто ис(ть) здѣ фекла. она же р(е)че. азъ исмь что хоцете. они же рѣше тебѣ хоцемь. она же р(е)че мнѣ ли старци; они же рѣше нѣ ли како намь волє створити своє; єгоже рад[н]и пришли исмы. р(е)че нмь с(вє)таа д(ѣ)ва. пождите мене чѣда и оузрите славоу б(о)жню. она же р(е)че дрьжила мнѣ, вьзрѣвши на н(е)бо р(е)че.

Б(о)же страшныи и бесмртныи. избавлен мє ѡт[ь] огня. и не прѣдавни мене фамироу. не прѣдавни мене александроу. избавлен мє ѡт[ь] звѣрїи. поспѣшьствовавъ и н(ы)ниа избави мє ѡт[ь] безакон'никъ сихъ. и не мози мене въ пороуганїє || (81а) створити женамь на старость. нъ свѣрши д(ѣ)вство мое.

И авнє глас(ь) быс(ть) съ н(е)б(е)съ г(лаго)лю. фекло истин'наа раба моя. не бои се азъ бо ис'мь с тобою. и вьзри, да идѣже ти се мѣсто ѡт[ь]врѣзеть тоу ти боудеть вѣч'нын домь. и тоу тебе посѣщоу. вьзрѣвши же видѣ камень ѡт[ь]врѣсть. и по р(е)чению г(осподь)ню обращаши се ѡт[ь] нихъ, вьниде въ камень. и стище се камень. тако не знати бѣ єго бѣ ли се растоупаль. они же єше се за рнзѣ єю. и єдина чєсть ѡмофора єю, ѡста въ нѣ. вѣры ради християнъ.

И сице сконча б(о)жнѣа д(ѣ)ва житїє своє. прьвои(оу)ч(е)н(и)ца фекла равнаа ап(о)с(то)ломь. въ нконїи бѣше єи ,и҃ лѣт(ь) єгда послоуша оучєниє ап(о)с(то)ла павла. жнть же потомь, ѡво въ м(оу)ч(е)нїихъ. ѡво въ горѣ, лѣт(ь) .ѡѣ. быс(ть) же в'сѣхъ лѣтъ єю ,ѣ. лѣт(ь) испльнь. въ славоу ѡ(ть)ца и с(ы)на и с(вє)т(а)го д(оу)ха. и н(ы)ниа и пр(и)сно и въ вѣкъ вѣкомь аминь:~

[illegible][illegible]

МАКТИН ВЛАДѢТЬ БУДУТЬ.
 БЛЖННІЗШІШНІЗБЕРДАНРАГО
 ЛИБЕРАХВІ. МАКТИНАГЛОСЖИТЕ
 БУТЬ. НЕОДНАКОВИЩА БЛАГННБУТ.
 БЛЖННАЛОТВАИ МАКТИН ПОДЛОБА
 ПНБУТЬ. И ПЕНАЛУ ВЛАДТИ АНІ ГОР
 ИА СЛУДА. БЛЖНАА ТЛАЦА ДѢВ НАБУ
 ИВ МАКТИН ДОБРѢ ОГОДѢ БУ. ННЕ
 НАЛУ ПОГАУЕНТИ ДАБУ СВОЮ. ТАКО СЛО
 ВО НЕАЛО. СПІННІ НАД БУДѢ ВЛАДН
 СПАГО. И ПОКОН НАЛУ НАДТИ ВЛАДН.
 И ИЦЕ ПАВЛУ СЛЖИЩУ ДАИТ СГОРА В
 ДОМОУ СНИИ ФОРДѢ. ФУЛА ЕТИ РА
 ДВА. ФУЛА НАДАТРЕ. СБЕРУЧЕТА ДО
 ЖУ ТАДЛУЩУ. ТАД БУХЛАДѢ ИОНА
 ПРИСКОПНИ СЛАШН. ПОИЩА СЛОВ
 СНАДІ ПАВЛОДѢ. СЖИТОТѢ НЕВѢ
 ІУХѢ. НАДТАТ. И НЕОТТАУПАШЕ СВО
 ИОНА. НАВТРОН ПНАТ ПНИ ВЛАДНІ.
 ЗРИШТЕ ДѢВ ПНИ ВЛАДНІ НАПА
 ВЛАУ. ЖЛАШНІ ТА СЛОЖИТИ НАТН
 ПРѢАНЦІ ПАВЛІ. И ПАИЩАТИ СЛОВІН
 НЕОУГОЕ ПАВЛА ВЛАДЛА. НАТНАДО
 СЛО ИГО СЛЫШАШЕ. ДНАДѢШНІ Н
 ДАТИ НЕ ИА ИОТТАУПАИ СВО ИОНА.
 ПОЛА ДОБАУЩН ТАДУРА. СЖИТЕ ПР
 НАДІ РАНИ. ДАНИ ПОКТИ. РЕЖЕ ТА
 ДУРІ КЪТШН. СЛАДНІ ФУЛА.
 РЕЖЕ ФУЛАНА. ДНАПОТИ НАД ЧНО
 ПАВЛАТИ ТАДУРІ. СІТН ДНІ ИТН
 ПОИЩА ФУЛА СВО ИОНА ИОТТАУПАИ.
 ПН ПЛАШНО И ПЛАШНО. НАБЪТН
 РАНИЩН ИА НАВІСАЛЕ. ПНАТНАТ
 ДАУЩН СТРАИТ. АБІТШН ОУЩАУ
 ПИТРА СЛОВІА. ДНАВІА И ПОДНО
 ГОВІА ДѢВІЦЕ ДАТ НАДНАДО БИВАЕ.
 ТАДУРІ. ДАУТЬ СІ ПКОПНИШЫ ГЛАВ РА
 ВРАЩАИ. СЖИТЕ ИТВОИ ФУЛАУ. ДІ
 ГО ЖЕНЫ И ПНОШЕ ВХОДІ ИНАДАУ.
 ОУЩАДІ НАД. ИА ПОДОБАИ НАНО
 БАГОМТИ ИА СЖИТИ ИТНО. САН
 ПАЧІ ДУШН ДОМА ТИЛА ИА ПАЧЕ
 ИА ПРІСКОПНИ ПРИБІД ПРІСКО

ПЦА СЛОВІА ПАВЛА ДНАДНА. ИА
 ПНАТШЕ И ПХОТНІ ГЛО. ДІТН
 НАГНАЛА НАД. ПНАТШЕ ДІТН. И
 ПНАТШЕ ДНІ ГАН ІНН. ТІТТО
 РАУТНА. И ПНАТШЕ ПНАТШЕ
 ДНАШЕ. НЕОБЕИ ОНАЛІА И ПНАТ
 ФУЛА СБЕРУЧЕТА ДНАДО ТО ТАНО
 ЗРИШ ДОЛТ. ИА ИТН ПХОТНІ ОУЩА
 ОНАЛА. СБЕРУЧЕТА ИА ИОНАУ ТАДУР
 И ПОИЩАТИ. ТАМІА ИАТН ИАЛІА
 ЧЕДО ТО ТАНО ДОЛТ ЗРИШ ІТД. ПНА
 ІОТН ПНАТШН ИА СЖИТИ ВЛАДН.
 СЖИТИ ПНАТШЕ ГЛО. ТАДУРІ
 СІАШН. ТРОЩАТИ ТАД. РЕЖЕ
 ГНЕ. ДНАПОЛАТИ ОВОЕ ТАДЛА ДНАТ
 ИА ТАНО БИВАШЕ. ФУЛА ПНАТ
 ШЕ. НАБЪТРАШН ПНАДО ПАВЛА. ТАД
 ШЕ БИВАШЕ ИТНІА ПНАТШЕ ПНА
 ДНАШЕ. ВХОДІТИ И ПНАТШЕ ПНА
 ДІШН. НАДТ ДНАДНА СЛАШН
 ГОРО ПРІ НАД. ДАУТА ТО НАТН
 ЦѢТАДН. ИТО СІА СІА СЛАДНА
 ЛЫТІАШІ ТАДНАД И ПНАТШЕ
 ДНАРАШН ПНАТШЕ. НАДТАНО БИВА
 ОБІЩАТИ НАТНІА ДНАДО. АШНАТ
 ШНАД. ИАДНО ПРІВІН ГЛАДІТО
 ДНАДІТО НЕДОЛОГІА РЕЖЕ НАД
 ПНАТШЕ ІТО СІА. АШНАДНО ИПОТН
 НАД НАЛУ. ГАН ПНАТШЕ ПНАТШЕ
 ИТШЕ ПНАТШЕ. АШНАТН ПНАТШЕ
 И ПНАТШЕ ИОН ПНАТШЕ. ТАДУРІ
 РЕЖЕ НАДТА СЖИТИ ВЛАДН. И
 ИТН ОДІ. НАДТА ПНАТШЕ ЦѢТН
 ДІА И ПНАТШЕ БИПА. И ПНАТШЕ
 БІТНО. И ПНАТШЕ НАДТА ПНАТШЕ
 ТАДУ. И ПНАТШЕ ТАДУРІАШЕ. ПНАТ
 ШЕ ПНАТШЕ ИОН ФУЛА. ПНАТШЕ
 БІТН ТАДУР. ДАУТА ПНАТШЕ
 И ОУЩЕ ИГО. ДНАДІА ВПАУ ПНА
 ЛЫТО ТАДУРІА ФУЛА РА. И ПНАТШЕ
 СТРАИТО. НАШНАШН И ПНАТШЕ
 ДНАДНО НЕДОЛОГІА. ИА ПНАТШЕ
 ІТЫ ТАДУРІА. ПНАТШЕ ПНАТШЕ

